

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. K.,**
zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem sídlem 184 00
Praha 8 – Dolní Chabry, Ledčická 649/15

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2018 č. j. MSK 118638/2018, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo k jeho odvolání zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Krnov ze dne 8. 6. 2018 č. j. KRNODO-42542/2018 snat, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že dne 3. 2. 2018 ve 22:37 hodin v obci Krnov, na ulici Hlavní náměstí jako řidič motorového vozidla tovární značky Kia Sorento, RZ X, stál tímto vozidlem na parkovacím místě, které je dodatkovou tabulkou vyhrazené pouze pro vozidla s povolením vjezdu od Městského úřadu Krnov a zároveň vjel neoprávněně do pěší zóny. Tímto jednáním měl z nedbalosti porušit ust. § 4 písm. c) a ust. § 39 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž měl z nedbalosti spáchat přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušeno a řízení bylo zastaveno.
2. Žalobce namítal, že žalovaný zastavil řízení dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, přičemž takový odkaz považuje žalobce za nedostatečný, výrok rozhodnutí není dle žalobce přezkoumatelný. Poukázal na to, že věcná úprava důvodů pro zastavení řízení je obsažena v § 86 zákona o přestupcích, v němž jsou uvedeny „hmotněprávní“ důvody, pro které lze řízení zastavit. Správní orgán rozhodující o jeho odvolání nebyl oprávněn zastavit řízení pouze s odkazem na obecnou pravomoc definovanou v § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, ale měl uvést některý z důvodů pro zastavení řízení. Dané má zásadní význam např. pro to, zda může být následně zahájeno řízení o přestupku provozovatele vozidla, přičemž otázka odpovědnosti provozovatele má na něho samozřejmě dopad, neboť provozovatel může úhradu jemu uložené pokuty následně požadovat po skutečném řidiči vozidla v civilním řízení. Žalobce dále uvedl, že také je pro něho rozhodné disponovat jednoznačným konstatováním, zda řízení bylo zastaveno proto, že skutek nebyl přestupek, že jej nespáchal obviněný, případně jen proto, že se mu jednání nepodařilo prokázat, ač jej třeba ve skutečnosti nespáchal. Důvod pro zastavení řízení může mít relevanci též pro případnou náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem. Obviněný z přestupku má právo nesouhlasit s důvodem, pro který bylo řízení zastaveno. Proto je nutné, aby správní orgán, který rozhodnutí zastavuje, jednoznačně uvedl, z jakého právního důvodu a dle jakého právního ustanovení řízení zastavuje.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby žaloba byla odmítnuta, resp. zamítnuta. Rozhodnutím nemohl být žalobce nijak zkrácen na svých právech. Žalovaný má za to, že žaloba je subjektivně nepřipustná. Podle žalovaného rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Z jeho obsahu jednoznačně vyplývá, že důvodem zrušení rozhodnutí I. stupně a zastavení řízení je skutečnost, že spáchání přestupku nebylo obviněnému prokázáno.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu byly zjištěny následující pro věc právně významné skutečnosti. Rozhodnutím Městského úřadu Krnov ze dne 8. 6. 2018 č. j. KRNODO-42542/2018

snat byl žalobce uznán vinným tím, že dne 3. 2. 2018 ve 22:37 hodin v obci Krnov, na ulici Hlavní náměstí (na náměstí před radnicí) jako řidič motorového vozidla tovární značky Kia Sorento, RZ X stál tímto vozidlem na parkovacím místě, které je dodatkovou tabulkou vyhrazené pouze pro vozidla s povolením vjezdu od Městského úřadu Krnov a zároveň vyjel neoprávněně do pěší zóny. Tímto jednáním měl porušit ust. § 4 písm. c) a ust. § 39 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, čímž měl z nedbalosti spáchat přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Za spáchání přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000 Kč. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zmocněnce blanketní odvolání, které přes výzvu správního orgánu nebylo doplněno.

6. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví.
7. Podle ust. § 68 odst. 2 věty první správního řádu, ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Podle ust. § 68 odst. 3 téhož zákona, v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
8. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného lze nepochybně seznat důvody, které vedly žalovaného k závěru, že přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, nebyl žalobci, jakožto obviněnému prokázán v souladu s ust. § 3 správního řádu a z jakých důvodů dovedl, že není dostatečně prokázáno, že řidičem předmětného vozidla byl skutečně obviněný. Žalovaný uvedl, že z podkladů rozhodnutí, které v napadeném rozhodnutí specifikoval, plyne, že řidič nebyl strážníky při páchaní přestupku přistižen. Konstatoval, že správní orgán I. stupně uznal obviněného vinným na základě jeho vyjádření, které zaslal jako reakci na výzvu k úhradě určené částky. Poukázal na to, že takový důkaz podání vysvětlení, se považuje za věrohodný jenom tehdy, je-li jeho věrohodnost zpravidla prokázána dalšími věrohodnými důkazy s tím, že v daném případě došlo k doznání ještě před samotným zahájením řízení. Uvedl, že v daném případě žalobce reagoval pouze na výzvu k uhrazení určené částky dle zákona o provozu na pozemních komunikacích a jeho přiznání nemůže být bráno jako dostačující, pokud v rámci standardního řízení není podpořeno dalšími důkazy a že navíc jeho sdělení došlo správnímu orgánu I. stupně ještě před zahájením správního řízení a nebyl řádně poučen o možnosti odeprání podání vysvětlení a dalších právech. Dále žalovaný dovedl, že jestliže se ke spáchání přestupku provozovatel vozidla na základě výzvy k uhrazení určené částky dozná, má s ním být dle jeho názoru zahájeno přestupkové řízení (§ lépe vydán příkaz v případě věrohodného doznání). V rámci provedeného dokazování ve standardním řízení však záznam o podání vysvětlení nelze použít jako jediný důkazní prostředek v souladu s ust. § 137 odst. 4 správního řádu, a proto v případě, kdy řidič následně své předchozí tvrzení nezopakuje, či začne tvrdit opak (konkludentně pokud svůj

nesouhlas demonstruje podáním odvolání), nezbyvá, než řízení o přestupku zastavit s tím, že spáchání přestupku nebylo možné obviněnému prokázat a zahájit správní řízení s provozovatelem vozidla v těchto typových případech (nedovolené stání s vozidlem). Žalovaný uzavřel, že za této situace mu nezbylo nic jiného, než řízení ve věci z uvedených důvodů zastavit. Dle názoru soudu žalovaný řádně vysvětlil, jaké důvody jej vedly k postupu dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu. Namítanou nepřezkoumatelností napadené rozhodnutí dle názoru soudu postiženo není. Důvod, pro který žalovaný řízení zastavil, tedy skutečnost, že spáchání přestupku nebylo možné obviněnému prokázat, je zákonným důvodem pro zastavení řízení uvedený v § 86 odst. 1 písm. c) z. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Za tohoto stavu, jestliže žalovaný ve výroku výslovně toto speciální ustanovení neuvedl, nýbrž jen obecné ustanovení správního řádu, podle něhož řízení zastavil, nezpůsobuje tento nedostatek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

9. Na základě uvedených skutečností krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
10. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci neměla úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.04.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

